

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Β' ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Ρυθμίσεις θεμάτων για το προσωπικό του Δημοσίου και των νομικών προσώπων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και για τους ΟΤΑ»

I. Το υπό εξέταση νομοσχέδιο δεν έχει βασικό και κύριο αντικείμενο. Όπως αναφέρεται και στην αρχή της αιτιολογικής έκθεσης, «ρυθμίζονται επείγοντα κυρίως θέματα που ανέκυψαν από διαφορετική αιτία το καθένα». Με τις προτεινόμενες διατάξεις αντιμετωπίζονται, μεταξύ άλλων, ζητήματα που αφορούν το ΑΣΕΠ, το ΕΚΔΔΑ, τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, τη σύσταση επιτροπής για τα σύνταξη νέου Κώδικα Κατάστασης των Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων κ.ά.

II. Με το άρθρο 4 παρ. 2 Νοσχ εισάγεται η συνέντευξη του υποψηφίου σε ορισμένες περιπτώσεις πρόσληψης με βάση τα μόρια. Έτσι, προστίθεται η συνέντευξη ως πέμπτο κριτήριο στην παρ. 2 του άρθρου 18 ν. 2190/1994, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 8 ν. 3051/2002.

Όπως τονίζεται στην αιτιολογική έκθεση, σκοπός της συνέντευξης είναι η αξιολόγηση της προσωπικότητας του υποψηφίου και όχι η ανατροπή των λοιπών κριτηρίων και, για τον λόγο αυτόν, τίθενται ορισμένοι περιορισμοί στη βαρύτητα του κριτηρίου της συνέντευξης για τη διαμόρφωση του τελικού αποτελέσματος του διαγωνισμού. Με αυτόν, όμως, τον σκοπό της εισαγωγής της συνέντευξης στη διαδικασία πρόσληψης, προβληματισμός θα μπορούσε, ενδεχομένως, να δημιουργηθεί από την πρόβλεψη, στο ίδιο άρθρο, ότι «Σε περίπτωση που η επιτροπή συνέντευξης κρίνει συγκεκριμένο υποψήφιο ακατάλληλο για τα καθήκοντα της συγκεκριμένης θέσης, εισηγείται αιτιολογημένως στην Κεντρική Επιτροπή τον αποκλεισμό του από την περαιτέρω διαδικασία, η οποία αποφαινεται οριστικώς». Με τον τρόπο αυ-

τόν, όμως, ένα μη τυπικό κριτήριο, όπως είναι η αξιολόγηση της προσωπικότητας του υποψηφίου, έστω και εάν η αρνητική εκτίμησή του γίνεται αιτιολογημένως και υπόκειται, συνεπώς, σε πλήρη δικανική κρίση, ανατρέπει όλα τα άλλα τυπικά κριτήρια (π.χ. σπουδές, χρόνος εμπειρίας κλπ.), αποτέλεσμα που δεν φαίνεται, κατ' αρχάς, να συνάδει με τον σκοπό της διάταξης, όπως αυτός αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση.

III. Στο άρθρο 5 Νσχ, η ρητή αναφορά στην απόφαση 2396/2004 του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν φαίνεται, από καθαρά νομοτεχνική άποψη, να έχει θέση στο ίδιο το κείμενο του νόμου, αλλά μόνον στην αιτιολογική του έκθεση.

IV. Με το άρθρο 12 παρ. 1 Νσχ προβλέπεται η υποχρεωτική ενημέρωση του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης για την εξέλιξη της ποινικής διαδικασίας, όταν αφορά υπαλλήλους, λειτουργούς ή όργανα που εμπíπνουν στην αρμοδιότητά του, και για ορισμένα αδικήματα. Η επόμενη παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης «έχει το δικαίωμα να ζητήσει από το Δημόσιο .... ή από τους φορείς της προηγούμενης παραγράφου (προφανώς εννοούνται εδώ οι αναφερόμενοι στο άρθρο 1 παρ. 2α ν. 3074/2002) να παρίστανται ως πολιτικός ενάγοντες» στην προδικασία και την κύρια διαδικασία και να ασκούν όλα τα εκ της θέσεως αυτής δικαιώματα. Από τη διατύπωση του άρθρου («έχει δικαίωμα να ζητήσει») φαίνεται να προκύπτει, ερμηνευτικά, ότι εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του Γενικού Επιθεωρητή να ζητήσει ή όχι από το Δημόσιο να ενεργήσει με τον τρόπο αυτόν. Αντίθετα, δεν προκύπτει με σαφήνεια, εάν υπάρχει δέσμια αρμοδιότητα ή απλώς διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης να ανταποκριθεί στο αίτημα του Γενικού Επιθεωρητή. Εάν γίνει δεκτό ότι πρόκειται και εδώ για διακριτική ευχέρεια, η παρουσία ή μη του Δημοσίου στην ποινική διαδικασία θα εξαρτάται από δύο αποφάσεις: εκείνη του Γενικού Επιθεωρητή και εκείνη του Δημοσίου, ρύθμιση που δεν φαίνεται, εκ πρώτης όψεως, να ικανοποιεί πλήρως τους στόχους του άρθρου, όπως αυτοί αναλυτικά περιγράφονται στην αιτιολογική έκθεση. Σε κάθε περίπτωση θα ήταν, ίσως, σκόπιμο να διευκρινισθεί το σημείο αυτό από τον ασκούντα τη νομοθετική πρωτοβουλία.

V. Με το άρθρο 26 Νσχ προβλέπονται ορισμένες ευνοϊκές ρυθμίσεις για μη επανεκλεγέντες βουλευτές όσον αφορά την υπηρεσιακή και εν γένει εργασιακή τους κατάσταση για μια τετραετία από την επανεκλογή τους.

Ο όρος «μη επανεκλογή» σημαίνει ότι ο βουλευτής έθεσε υποψηφιότητα στις τελευταίες εκλογές και δεν εκλέχθηκε. Για λόγους, όμως, ίσης μεταχείρισης των βουλευτών, αλλά και για την ταυτότητα νομικού και πραγματικού λόγου (όπως ο τελευταίος επεξηγείται σαφώς στην αιτιολογική έκθεση), θα πρέπει να γίνει δεκτό, ότι της ίδιας ευνοϊκής μεταχείρισης πρέπει να τυγχάνουν όχι μόνον οι θέσαντες υποψηφιότητα και μη εκλεγέντες τ έως βουλευτές, αλλά και όσοι δεν έθεσαν καν υποψηφιότητα ή και όσοι εξελέγησαν μεν αλλά εξέπεσαν για κάποιον λόγο με απόφαση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου. Διαφορετική περίπτωση αποτελεί η παραίτηση του βουλευτή από το βουλευτικό αξίωμα, δεδομένου ότι εδώ η απώλεια του βουλευτικού αξιώματος γίνεται με τη θέληση του ίδιου του βουλευτή.

Πάντως, η έκταση του πεδίου εφαρμογής του εν λόγω άρθρου (τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, τετραετής εφαρμογή, κάθε είδους απολαβές, «ακόμη και αν αυτές χορηγούνται για την άσκηση ειδικών καθηκόντων που δεν έχουν ανατεθεί στον επανερχόμενο βουλευτή», όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση) θα μπορούσε, ενδεχομένως, να δημιουργήσει προβληματισμό ως προς τη συμφωνία των ρυθμίσεων αυτών τόσο με την αρχή της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 αλλά και άρθρο 22 παρ. 1 εδ. β' Συντάγματος) όσο και με την επιχειρηματική ελευθερία του εργοδότη ως ειδική μορφή της οικονομικής ελευθερίας που προκύπτει από το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος.

Αθήνα, 1 Φεβρουαρίου 2005

Ο εισηγητής
Στέφανος Ι. Κουτσουμπίνας
Προϊστάμενος του Β' Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Επ. Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θράκης

Ο Προϊστάμενος της Β' Διεύθυνσης
Αστέρης Πλιάκος
Αν. Καθηγητής Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Γ. Μαυριάς
Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών